

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

492

Hely

Idő

"1917"

Személy

Szerző: *Nagy Endre*

Cím: *Kultura és tivornya.*

Forrás: *Az Est*

Bp.

(Hely)

1917. II. 18.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23/

Székesfővárosi házinomda 1918

— **Kultura és tivornya.** (Lebél a szerkesztőhöz.) A világért sem akarom szaporítani, hisz már amúgy is sokallom a tereferét, a mi a zárórai rendeletet kísérte. Pláne nekem az a meggyőződésem, hogy mindjárt a háboru első napján itthon is észre kellett volna venni, hogy háboru van és a míg millióan mentek neki ismeretlen borzalmaknak, nem kellett volna a hatóságoknak olyan pedáns gonddal mesterkedniök, hogy az itthonmaradottak élete egy hajszállal se térjen el a rendes kerékvágástól.

Mondom, nem arról akarok beszélni, hogy engem most bizonytalan időre eltávolítottak a közönségetől a színhányra való tekintettel. Én már megszoktam, hogy szépen megnyugodjam a hatóság bölcsességében és mivel a hatóság most azt mondja, hogy sok szentet spórol meg véle, ha a varieték esténként nem fűtenek be a pincéjükben elraktározott kokszzsal, — én azt is elhiszem neki.

De arra az egyre nagyon szépen megkérem a hatóságot, hogy ha szénről van szó, ne beszéljen a kulturáról. A hatóság kategóriákat csinált abban az időben, a mikor a Népszínházban B'aha Lujza magyarosított és a „Blaué Kätz”-ben a szalmaözvegy honatyák mulatoztak. És most a hatóság e kategóriák alapján ki mondja, hogy a színház nyitva tartandó a kultura szent nevében, a varieté pedig bezárandó, mert tivornyahely. Hát ha színpadnak egyáltalán köze lehet kulturához, akkor

tiszta meggyőződéssel jelentem ki, hogy a kulturhivatás javarésze most éppen a varietékban van, mert (és ebben tán nekem is van egy kis részem) e varieték olyan műfajokba, olyan igényű szórakozásokba és olyan közönség-rétegekbe viszik belé a magyarságot és a tisztább izlést, a melyek eddig a nemzetközi trágárságnak prédái voltak.

Ha rires szén, ne játszszunk. De ne gyilkoljuk egymást még a huszadik században is ócska kategóriákkal és ostoba frázisokkal. Ismerek tekintélyes, sőt állami színházakat, a melyekben a bar hölgyei kiűnő cipellőben jelennek meg a színpadon, holott cipőjük ára rég túlnőtt havi fizetésük keretein. És ismerek varietészínésznőket, a kik gazdasszonyi gonddal tudják odahaza beosztani havi fizetésüket, hogy a gyereküknek is jusson tejcskére.

A hatóságok hagyják békén a kultúrát. A Kultura nagyon megbízhatatlan női perszóna; soha sem lékik előre bejelentett lakásban. Azért nem tud soha sem rátalálni a közrendészet.

Nagy Endre.